

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 44Csp/247/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219207967
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alžbeta Beňáková
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2021:7219207967.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, sudkyňou JUDr. Alžbetou Beňákovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: H. F., Q.. X.XX.XXXX, U. X. XXX/XX, XXX XX X., zastúpeného Centrum správnej pomoci Michalovce, so sídlom Topolianska 2829/174, 071 01 Michalovce, IČO: 51 169 428, o zaplatenie 19.341,76 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 19.341,76 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 17.197,61 € od 30.1.2017 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca (spoločnosť Všeobecná úverová banka a.s., po zmene uznesením č.k. 44Csp/247/2019-105 zo dňa 22.4.2020 Intrum Slovakia, s.r.o.) sa žalobou doručenou súdu dňa 5.9.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 19.341,76 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy 19.341,76 € od 30.1.2017 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. dňa 25.4.2014 uzatvoril so žalovaným zmluvu o pôžičke evid. č. 8013134, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 20.000,- €, ktorú mal žalovaný splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 322,27 € a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 38.672,40 €. Do podania žaloby uhradil žalovaný sumu 8.172,75 €. Žalovaný porušil povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé splátky riadne a včas, preto ho žalobca vyzval dňa 26.11.2016 k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.1.2017 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 24.1.2017. Žalovaný svoj dlh neuhradil. Žalobca sa v podanej žalobe domáha zaplatenia sumy 19.341,76 € vrátane úrokov z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 30.1.2017 do zaplatenia. Suma 19.341,76 € pozostáva z dlžnej istiny 19.337,50 € a nákladov na vymáhanie pohľadávky v sume 4,26 €. Istina 19.337,50 € pozostáva z neuhradenej dlžnej sumy 2.178,89 € tvoriacej splátky č. 26- 32, pričom splátka č. 26 je vo výške 245,27 € a ostatné splátky č. 27-32 vo výške 322,27 € a dlžnej sumy predčasne zosplatnenej istiny zostatku úveru vo výške 17.197,61 €, ktorá predstavuje zostatok len čistej istiny úveru bez navýšenia o zmluvné úroky krátené o úhrady v celkovej sumy 39,- € uhradené žalovaným po predčasnom zosplatnení pohľadávky.

3. Voči vydanému platobnému rozkazu č.k. 44Csp/247/2019- 53 zo dňa 8.11.2019, ktorým súd vyhovel žalobcovi v plnom rozsahu, podal dňa 2.12.2019 žalovaný odpor. V podanom odpore namietal platobný rozkaz v celom rozsahu, čo do dôvodu aj do výšky. Uviedol, že v zmluve, ktorá je spotrebiteľskou chýbajú povinné náležitosti zmluvy, ako aj správna výška RPMN v neprospech spotrebiteľa, na základe čoho sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve je nesprávne uvedený údaj o priemernej RPMN, ktorá podľa výpisu NBS o aktuálnych úrokových mierach pre úvery obdobného typu bola 3,19 % a v zmluve je uvedené 13,34 %, čo predstavuje viac ako 4- násobok prípustnej hodnoty. Úver je preto potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň uviedol, že odplata nesmie prevyšovať najvyššiu prípustnú výšku odplaty určenú nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. V odpore uviedol, že veriteľ použil nekalé obchodné praktiky, keď ho neinformoval o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy a nekonal s náležitou odbornou starostlivosťou a použil predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu, ktorej obsah bol vopred pripravený bez možnosti ovplyvniť jej obsah druhou zmluvnou stranou. Takýto právny úkon je potom neplatný (§ 39 OZ).

4. Ďalej žalovaný vzniesol námietku premlčania, keď zročnosť neuhradenej splátky nastala dňa 20.2.2016, čím nastalo premlčanie dňa 20.2.2019. Žaloba bola súdu doručená v 11/2019. V odpore žalovaný namietal, že nemohol individuálne ovplyvniť obsah jednotlivých ustanovení, nakoľko tieto boli vopred predtlačенé. Musel prijať aj poistenie úveru a to napriek tomu, že poisťná zmluva mu nebola nikdy dodaná a pri strate zamestnania poistenie nemohol využiť. V závere odporu poukázal na právo na spravodlivé súdne konanie a princíp právnej istoty.

5. K podanému odporu sa vyjadril žalobca v podaní doručenom dňa 21.2.2020. K námietke premlčania uviedol, že je toho názoru, že v konaní nedošlo k premlčaniu jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia 3- ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Nesúhlasil s dátumom určeným žalovaným, ktorý by mal určovať začiatok plynutia premlčacej doby. Podľa názoru žalobcu, žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou č. 29 splatnou dňa 20.9.2016. Z hľadiska naplnenia podmienok uvedených v čl. 12 bod 12.4 Zmluvných podmienok, kedy musí veriteľ evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako 3 mesiace, tak zosplatenie v prejednávacom prípade nastalo splatnosťou splátky splatnej dňa 20.12.2016, pričom trojročná premlčacia doba by uplynula až 20.12.2019. K uvedenému poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/447/2019 zo dňa 24.8.2017 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/214/2017 zo dňa 31.8.2017. Neskorším podaním doručeným súdu dňa 3.2.2021 poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co/153/2019-126 zo dňa 10.6.2020 a rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 24Csp/36/2020 zo dňa 16.11.2020, v ktorom súd poukázal na zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, ktoré je zhodné s jeho právnym názorom.

6. Vo vzťahu k platnosti zmluvy a údajným neprijateľným zmluvným podmienkam uviedol, že zmluva bola podpísaná riadne oboma zmluvnými stranami. Tým boli splnené základné predpoklady pre platnosť právneho úkonu. Žalovaný nebol k podpisu zmluvy nútený žiadnym spôsobom a túto zmluvu nepodpísal pod nátlakom. Zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, pričom žalovaný bol s parametrami zmluvy riadne oboznámený a tieto boli konkretizované vo forme zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. Tiež bol uzrozumený s tým, akú istinu a aké príslušenstvo bude platiť, zmluva dostatočne popisuje odplatu za poskytnutý úver, tieto nerozporoval a vykonával úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku.

7. Vo vzťahu k hodnote RPMN žalobca uviedol, že v zmluve je uvedená správne, nakoľko po zadaní potrebných parametrov do interaktívnej kalkulačky predstavuje úver vo výške 20.000,- € pri 120 mesačných splátkach po 310,17 € RPMN 14,90 % tak ako vyplýva zo zmluvy. Všetky obligatórne náležitosti sú premietnuté do vzorca, ktorý je súčasťou čl. 7 Zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. Vo vzťahu k neprimerane vysokým úrokom je toho názoru, že uplatňované úroky nie sú v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný bol riadne oboznámený so všetkými parametrami uvedenej zmluvy, pričom tieto nerozporoval a vykonával úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku.

8. Žalobca zdôraznil, že ho žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako nebola z jeho strany

prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Preto navrhol súdu, aby žalobu zamietol.

9. V doručenej duplike žalovaný nesúhlasil s tvrdeniami žalobcu. Vo vyjadrení okrem skutočností, ktoré už uviedol v podanom odpore namietal výšku skutočne vyplatených finančných prostriedkov. Žalobca podľa jeho názoru nepredložil relevantný doklad o výške skutočne poskytnutých finančných prostriedkov na účet žalovaného. Navrhol, aby súd žalobu zamietol.

10. Podaním doručeným súdu dňa 13.11.2020 žalobca zotrval na svojich argumentoch, ktoré uviedol v priebehu konania. Doplnil, že zmluva bola uzatvorená riadne a platne, preto námietka absolútnej neplatnosti zmluvy, na ktorú žalovaný navyše plnil dohodnuté splátky, je zjavne účelová. Rovnako aj námietka, že žalovanému neboli poskytnuté finančné prostriedky. Výška priemernej RPMN 13,34 % v úverovej zmluve je uvedená v súlade so zákonom, konkrétne s ust. § 9 ods. 2, písm. y) zákona č. 129/2010 Z.z., čo preukázal predloženými Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch k 31.12.2013. Výška dojednanej odplaty za poskytnutý úver na úrovni 14,90 % ročne je primeraná a v súlade so zákonom a dobrými mravmi (poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/249/2019 zo dňa 21.5.2020, sp. zn. 3Co/264/2018 zo dňa 8.8.2019). Zároveň do spisu doložil kópiu občianskeho preukazu žalovaného, výpis z účtu žalovaného za obdobie 3/2014, výplatné pásky za 1/2014 a 3/2014 a výpis z LV č. XXXXX, Štandardné európske informácie a provízne listy viazaného finančného agenta. Podaním doručeným súdu dňa 16.11.2020 doložil súdu výpis položky č. 79 z interného systému VÚB, a.s. o poskytnutí finančných prostriedkov na účet Y. XXXX XXXX XXXXXXXXXXXXXXX.

11. Na prejednanie veci súd nariadil dňa 19.11.2020 a dňa 22.4.2021 pojednávania, na ktorých sa zúčastnil zástupca žalovaného. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neprítomnosť, ako aj neprítomnosť žalobcu na oboch pojednávaniach. Súd v súlade s ust. § 180 CSP pojednával v ich neprítomnosti.

12. Na pojednávani dňa 19.11.2020 a dňa 22.4.2021 zástupca žalovaného namietal premlčanie s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/42/2017, ktoré ako už zdôvodňoval aj v písomných vyjadreniach v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka zročnosť splátky, pre ktorú sa zosplatnil celý dlh nastala dňa 20.2.2016 a preto premlčacia doba uplynula 20.2.2019. Žaloba bola podaná na súd až v novembri 2019. Čo sa týka preukazovania vyplatených finančných prostriedkov v sume 20.000,- €, trval na tom, že stále nebolo preukázané vyplatenie finančných prostriedkov. Z doručeného podania krátkou cestou vyplýva, že je tam uvedený len výpis položky č. 79, čo nepreukazuje skutočné vyplatenie finančných prostriedkov žalovanému, preto žiadal, aby žalobca zdokladoval toto vyplatenie aj výpisom z účtu, nielen nejakým administratívnym úkonom. Ďalej poukázal na § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010, z ktorého vyplýva zisťovanie schopností spotrebiteľa plniť poskytnutý úver, teda bonita klienta, kde žalobca by sa mal vyjadriť ako overoval príjem, taktiež ako sa angažoval v zisťovaní bankového registra, či v ňom už figuruje tento žalovaný, takisto aj čo sa týka centrálného registra exekúcií. Z podaní, ktoré boli krátkou cestou doručené, sú len uvedené výplatné pásky alebo provízorne listy, preto žiada súd, aby žalobca uviedol ako overoval túto bonitu klienta, resp. jeho angažovanosť v týchto registroch. Podľa jeho názoru sa žalobca nevyjadril k určeniu priemernej RPMN. Uviedol, že je nesprávna táto RPMN, v dôsledku čoho poukázal na ust. § 11 zák. č. 129/2010 Z.z. Taktiež poukázal na svoje vyjadrenie zo dňa 4.3.2021, kde bolo namietané, že výška splátky 322,27 € v počte 120, nepredstavuje sumu 37.220,40 €, ale sumu 38.672,40 €, kde ide o navýšenie až o 93,36 %. Žalobca nezaujal žiadne stanovisko k aktívnej vecnej legitímácii na podanie žaloby. Žalobca tiež nepredložil poisťnú zmluvu, ktorá mala byť uzatvorená. Toto tvrdil až po doručení podania zo dňa 4.3.2021. Zástupca žalovaného tiež uviedol, že žalobca opätovne predložil k podaniu súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2013. Poukázal na to, že spotrebiteľská zmluva bola uzatvorená na bývanie a v danom prípade je výška RPMN 3,19 %. Na základe uvedeného žiadal žalobu zamietnuť.

13. V rámci práva záverečnej reči zástupca žalovaného zotrval na svojich námietkach, že žalobca nepreukázal reálne poskytnutie finančných prostriedkov v sume 20.000 €. Taktiež poukázal na chýbajúcu poisťnú zmluvu v podaniach samotného žalobcu, resp. v podanej žalobe a taktiež, že nebola vyvrátená ani jeho námietka o aktívnej vecnej legitímácii v tomto konaní.

14. Podaním doručeným súdu dňa 3.2.2021 k posúdeniu schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý úver, teda k bonite klienta žalobca uviedol, že právny predchodca žalobcu prostredníctvom interného schvaľovacieho systému overuje pravdivosť údajov uvedených klientom v jeho žiadosti, resp. zmluve o úvere. Pred poskytnutím úveru skúma prostredníctvom sociálnej poisťovne príjmy, výdavky (zrážky) a trvanie zamestnania. Taktiež sa overuje počet úverov klienta v bankových a nebankových registroch. Predložený doklad o poskytnutí pôžičky považoval za dostatočný na preukázanie tejto skutočnosti.

15. Dňa 10.3.2021 bolo súdu doručené ďalšie vyjadrenie žalovaného, ktorý opakovane namietal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, nakoľko žalovanému nebolo doručené postúpenie pohľadávky. Doplnil, že žalobca poskytol úver v rozpore so zákonom. Nakoľko pri úvere 20.000,- € v 120 mesačných splátkach vo výške 322,27 € sa zaviazal žalovaný na zaplatenie celkovej sumy 37.220,40 €, čo predstavuje navýšenie o 86,10 %. Avšak ani to nie je pravda, nakoľko za 120 mesačných splátok po 322,27 €, ide o celkovú sumu úveru 38.672,40 €, nie 37.220,40 € ako uvádza žalobca, čo je navýšenie o 93,36 %. Podaním doručeným súdu dňa 19.4.2021 pred konaním pojednávania, reagoval na vyjadrenie žalovaného žalobca. V podaní uviedol, že ročná úroková miera nákladov je v súlade so zákonom a dobrými mravmi. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 20.000,00 €, ktorý sa zaviazal vrátiť v 120 pravidelných mesačných splátkach po 310,17 € bez poistenia. Žalovaný na úver uhradil mesačné splátky vo výške 322,27 €, nakoľko sa rozhodol pre poistenie úveru. V uvedenej výške splátky je už poistenie zahrnuté. Navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby 14,90 %. Celková čiastka, ku ktorej zaplateniu sa žalovaný zaviazal predstavuje 37.220,40 € bez poistenia. Je logické, že nakoľko žalovaný poistenie neodmietol, celková čiastka, ku zaplateniu ktorej sa zaviazal bola s ohľadom na výšku poistenia vyššia, t.j. predstavuje sumu 38,672,40 € ako to vyplýva aj zo žaloby, a súčasne ako uvádza samotný žalovaný.

16. Poukázal na skutočnosť, že z obsahu predloženej úverovej zmluvy, konkrétne čl. VI- Prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky (poistenie nie je povinné) je preukázané, že poistenie k úveru bolo dobrovoľné a jeho uzavretie nebolo podmienkou pre získanie úveru (ust. § 2 písm. g) z. č. 129/2010 Z.z.). Z predložených listinných dôkazov je preukázané, že žalovaný nebol povinný uzavrieť poisťovňu ako podmienku pre získanie úveru. Žalovaný mal možnosť poistenie odmietnuť. Ročná percentuálna miera nákladov vyjadruje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko uzavretie poistenia nebolo podmienkou získania úveru, v zmysle ust. § 2 písm. g) z. č. 129/2010 Z.z. poisťovné nepatrí do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, t.j. nepatrí ani do výpočtu RPMN. RPMN tak bola v zmluve uvedená správne v súlade so zákonným vzorcom. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 14,90 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplátou poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške viac ako 6.500,00 € so splatnosťou od 5 do 10 rokov, zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MF SR v súlade s ust. § 21 ods. 2 z. č. 129/2010 Z.z. v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 31.12.2013 predstavovala 13,34 % zhodne s priemernou hodnotou RPMN uvedenou v úverovej zmluve.

17. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 14,90 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 01.09.2014. Napriek skutočnosti, že uvedené pravidlo maximálneho stropu výšky odplaty nebolo v čase dojednania úverovej zmluvy v platnosti, zastávame názor, že pokiaľ sám zákonodarca považuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi do výšky 2x priemernej RPMN za akceptovanú, v takom prípade výška dojednanej odplaty dojednaná v predmetnej úverovej zmluve, nemôže byť označená za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi.

18. Aplikácia ust. § 39 OZ tak nie je namieste, nakoľko dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 14,90 % nepresahuje 2x váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MF SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 31.12.2013 vo výške 17,49 % a zároveň nepresahuje 2x priemernej výšky RPMN zverejnenej MF SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 31.12.2013 vo výške 13,34 % pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je primeraná, v súlade so zákonom (ust. §

53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy) a dobrými mravmi. Na podporu uvedeného poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Košiciach 11Co/167/2019- 236 zo dňa 04.06.2019 (bod 10 14 odôvodnenia), ako aj Rozsudok Krajského súdu v Košiciach 5Co/181/2017 - 74 zo dňa 25.01.2018 a Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici 12Co/284/2017 - 142 zo dňa 30.11.2017, ktoré sa stotožňujú s právnou argumentáciou žalobcu.

19. Ohľadom preukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu uviedol, že zosplatnenie pohľadávky bolo medzi stranami dohodnuté vo všeobecných obchodných podmienkach - čl. 12.4 platných v čase uzavretia zmluvy. Nakoľko bol žalovaný preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní, v zmysle ustanovení Zmluvy a Zmluvných podmienok, bol žalovaný formou Predžalobnej upomienky zo dňa 26.11.2016 upozornený na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Žalovaný uvedenú výzvu riadne prevzal dňa 7.12.2016, čo potvrdil aj svojím vlastnoručným podpisom na doručenke. Keďže u žalovaného nedošlo k náprave finančnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v celosti ku dňu 19.1.2017. Oznámenie bolo zasielané dňa 24.1.2017, dňa 13.2.2017 žalovaným riadne prevzaté. Pre neplnenie si zmluvných záväzkov bola pohľadávka následne v súlade s ust. § 92 Zákona o bankách legitímne postúpená na nového veriteľa - spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. Podľa odborného vyjadrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 24.7.2014, ktoré bolo predložené Okresnému súdu Vranov nad Topľou v konaní pod sp. zn. 13C/79/2014, ak je úver splatný v splátkach (bez ohľadu na to, o aké splátky ide) banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru („pohľadávka zodpovedajúca peňažnému záväzku klienta“) za splnenia zákonných podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách. Terminologické vymedzenie pohľadávky, ktorú môže banka postúpiť za splnenia uvedených predpokladov, ako pohľadávky zodpovedajúcej peňažnému záväzku klienta, predstavuje pohľadávku banky voči klientovi z určitého úverového vzťahu a teda celú pohľadávku, celú sumu istiny, úrokov z úveru ako aj prípadných iných nárokov i už poplatkov alebo prípadných sankcií. V opačnom prípade, resp. v prípade vymedzenia pohľadávky na účely ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách len na splátky, ktoré sa už stali splatnými, teda na tzv. dospelé splátky, by sa banka a súčasne aj dlžníci mohli ocitnúť v pozícii, že by dochádzalo k postúpeniu pohľadávky zodpovedajúcej len sume 90 dňového omeškania.

20. Ďalej uviedol, že s návrhom na zmenu strany sporu predložil oznámenie o postúpení pohľadávky a podací hárok č. EPH190796716, ktorým preukázal odoslanie oznámenia o postúpení pod č. RE872256841SK dňa 25.2.2020. Z predloženého oznámenia vyplýva, že k postúpeniu žalovanej pohľadávky došlo s účinnosťou k 19.2.2020. S návrhom na zmenu strany sporu súdu predložili ďalšie listinné dôkazy preukazujúce právne nástupníctvo spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. a to prílohu č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.2.2020, vrátane rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017. Z obsahu predloženej rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 je zrejmé, že uvedenou zmluvou sa zastrešuje medzi zmluvnými stranami postupovanie pohľadávok na mesačnej báze. Prílohou č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok označenej ako „žiadost' o postúpenie a prevod“ datovanej k 10.2.2020 spolu s identifikáciou pohľadávky postúpenej z titulu nesplateného úveru poskytnutého na základe úverovej zmluvy pod č. 8013134, preukázal účinnosť prevodu žalovanej pohľadávky k 19.2.2020, t.j. po začatí sporu. Postúpenie pohľadávky k 19.2.2020 potvrdili aj v samotnom oznámení o postúpení adresovanom žalovanému. Predloženými listinami jednoznačne preukázali prevod žalovanej pohľadávky po začatí sporu, ktorý bol začatý 5.9.2019.

21. Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

22. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľ uzavrel dňa 25.4.2014 so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 5540504904, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 20.000,-€, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 120 mesačných splátkach s tým, že výška splátky bez poistenia bola 310,17 €, výška splátky s poistením 322,27 € až do celkovej sumy úveru 37.220,40 €. V zmluve bola dohodnutá priemerná RPMN 13,34 %, RPMN 14,90 %, fixná ročná úroková sadzba 14,90 %, termín konečnej splatnosti 4/2024. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 17.220,40 €. RPMN bola vypočítaná podľa vzorca uvedeného v bode 7 zmluvných podmienok. Termíny splátok boli dohodnuté v bode 6.2 zmluvných podmienok, ktoré sú súčasťou tejto zmluvy, na ktoré odkazoval čl. X bod 4 zmluvy Vyhlásenie klienta. V bode VI s názvom Prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky, mal žalovaný možnosť odmietnuť uzatvorenie poistenia, avšak zvolil si poistenie typu B Štandardný súbor „B“- poistenie pre prípad straty zamestnania, pracovnej neschopnosti, plnej a trvalej invalidity a smrti. Poistenie nebolo podmienkou

uzatvorenia zmluvy. Žalovaný neplatil splátky úveru riadne a včas aj napriek upozorneniu právneho predchodcu žalobcu listom zo dňa 26.11.2016, v ktorom ho upozornil, že v prípade ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 9/2016 bude veriteľ oprávnený predčasne zosplatiť úver, ktorý bol žalovanému doručený dňa 7.12.2016. Nakoľko žalovaný neuhradil dlžné splátky ani v dodatočnej lehote, právny predchodca žalobcu dňa 19.1.2017 úver zosplatiť, o čom informoval žalovaného listom zo dňa 24.1.2017. Podľa prehľadu splátok a úhrad žalovaný uhradil sumu 8.172,75 €. Pre nesplnenie povinnosti, právny predchodca žalobcu podal žalobu a následne v priebehu konania došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017, kde v prílohe č. 3 bola uvedená pohľadávka voči žalovanému vo výške 19.341,76 €. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 25.2.2020, ktoré bolo dané na poštovú prepravu dňa 25.2.2020.

23. Žalobca si žalobou uplatnil zaplatenie dlžnej istiny v sume 19.337,50 €, v rámci ktorej boli zahrnuté neuhradené splátky č. 26-32 spolu v sume 2.178,89 € a zvyšok istiny bez zmluvných úrokov 17.197,61 € a náklady na vymáhanie pohľadávky v sume 4,26 €. Zmluvnú pokutu vo výške 2.275,04 € si žalobca neuplatnil.

24. Podľa ust. § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

25. Podľa ust. § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

26. Podľa ust. § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

27. Podľa ust. § 2 písm. a) a písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa ust. § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

29. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z., celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

30. Podľa § 7 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., (1) veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (2) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

31. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

32. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

33. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

34. Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa ust. § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

36. Podľa § 54 a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

37. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

38. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

39. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

40. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

41. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

42. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

43. Vychádzajúc z takto ustáleného skutkového stavu a z citovanej právnej úpravy súd posúdil uplatnený nárok žalobcu za dôvodný čiastočne. Zmluva o poskytnutí pôžičky na bývanie bola medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom zatvorená písomne dňa 25.4.2014. Zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskej pôžičke, pretože bola uzavretá medzi veriteľom - právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti poskytovanie pôžičiek a na druhej strane spotrebiteľom ako fyzickou osobou, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným teda spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred ich uzavretím. Zároveň ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, preto súd posúdil tento právny vzťah podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z.

44. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného, v prvom rade súd posúdil, či nárok žalobcu nie je premlčaný a dospel k záveru, že v danom prípade nedošlo k premlčaniu žalovaného nároku. Pri posúdení premlčania súd vychádzal z toho, že splatnosť splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť nastala dňa 20.9.2016. Trojročná premlčacia doba predčasne zosplateného dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatenie dlhu, t.j. dňa 21.12.2016 a končí sa v pondelok dňa 23.12.2019. Žaloba bola na súd podaná dňa 5.9.2019, teda včas v lehote troch rokov. Rovnako splátky splatné dňa 20.9.2016, 20.10.2016 a dňa 20.11.2016, u ktorých plynie premlčacia doba samostatne, neboli premlčané. Súd v tomto smere poukazuje aj na žalovaným pripojené rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/153/2019 zo dňa 10.6.2020 s ohľadom aj na zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, ktoré bolo prijaté k otázke začiatku plynutia premlčacej doby.

45. Ďalej súd skúmal hmotnoprávnu podmienku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a dospel k záveru, že aj táto námietka je neopodstatnená. V čase podania žaloby svedčila aktívna vecná legitímácia právnemu predchodcovi žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.). V priebehu konania došlo k zmene strany sporu titulom postúpenia pohľadávky, na základe ktorej skutočnosti súd uznesením č.k. 44Csp/247/2019-105 zo dňa 22.4.2020 pripustil, aby do konania na miesto žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 1, IČO: 31 320 155 vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154. Súd rozhodol o zmene strany sporu na strane žalobcu, na základe toho, že mal preukázané postúpenie pohľadávky voči žalovanému zo spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s. na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. na základe predloženej Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017, kde v prílohe č. 3 tejto zmluvy bola špecifikovaná pohľadávka voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto konania. Postúpenie pohľadávky bolo súdu preukázané predložením Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 25.2.2020 a Podacím hárkom č. EPH 190796716 zo dňa 25.2.2020. Súd konštatuje, že k postúpeniu pohľadávky došlo po mimoriadnom

zosplatnení úveru dňa 19.1.2017, pričom veriteľ pri mimoriadnom zosplatnení dodržal postup podľa ust. § 53 ods. 9 OZ (výzva zo dňa 26.11.2016, ktorá bola žalovanému doručená dňa 7.12.2016, čo mal súd preukázané z doručky č.l. 31 spisu). Pri postúpení pohľadávky z banky na žalobcu bol dodržaný aj postup podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky. Aj samotná žaloba sa považuje za výzvu na úhradu pohľadávky, pričom žalovaný bol v omeškaní viac ako 90 dní.

46. Medzi stranami bolo nesporné, že bola uzatvorená Zmluva o poskytnutí pôžičky na bývanie (prestavba jadra). Podľa zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 20.000,- €, ktorý bol povinný platiť v 120 mesačných splátkach vo výške 310,17 € (splátka s poistením 322,27 €) až do celkovej sumy pôžičky 37.220,40 €. Zmluva obsahovala všetky povinné náležitosti, ktoré vyžaduje zákon č. 129/2010 Z.z. v jeho ust. § 9 ods. 2. Žalovaný v priebehu konania namietal, že výška RPMN uvedená v zmluve 14,90 % je nesprávne vypočítaná. Vzorec pre výpočet RPMN bol uvedený v zmluve (bod 7 zmluvných podmienok), zároveň boli v zmluve uvedené všetky predpoklady, ktoré sú potrebné pre výpočet RPMN, t.j. počet splátok 120, výška mesačných splátok 310,17 €, celková čiastka 37.220,40 € ($310,17 \times 120$), preto je uvedená správne. Spôsob výpočtu RPMN upravuje príloha č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z., kde sa do vzorca výpočtu dopĺňajú premenné, takto to bolo aj v uzatvorenej zmluve. Žalovaný namietal, že mesačná splátka, ktorú platil žalovaný bola vo výške 322,17 € a pri celkovom počte 120 mesačných splátok mal žalovaný uhradiť celkovú čiastku vo výške 38.672,40 €, pričom zo zmluvy vyplýva celková čiastka 37.220,40 €, preto považoval výšku RPMN za nesprávnu. Súd uvádza, že do celkovej čiastky sa nezahŕňa poistné, pokiaľ nebolo podmienkou uzatvorenia zmluvy. Žalovaný v uzatvorenej zmluve mal nielen možnosť odmietnuť poistenie, ale zvoliť si aj jeden zo súborov poistenia Základný súbor poistenia A, Štandardný súbor poistenia B, Rozšírený súbor poistenia C alebo Komplexný súbor poistenia D. V bode č. VI zmluvy sa žalovaný prihlásil k súboru poistenia B: Štandardný súbor „B“ - poistenie žiadateľa pre prípad straty zamestnania, pracovnej neschopnosti, plnej a trvalej invalidity a smrti. Nie je pravdou, že žalovaný nevedel, čo obsahuje zvolený súbor poistenia. V bode 8.3 zmluvných podmienok sa nachádza všeobecná výška poistného za každé poistné obdobie, ktorá v rámci zvoleného súboru poistenia Štandardný súbor „B“ tvorí 6,9 % z dojedanej výšky pravidelnej mesačnej splátky podľa zmluvy, v rámci ktorej vzniklo poistenie v rozsahu súboru poistenia B. Konkrétna výška poistného je uvedená v mesačnej splátke s poistením 322,27 €. Spotrebiteľ tak mohol zistiť aká je výška poistného, keď porovnal výšku mesačnej splátky s poistením 322,27 € a splátky bez poistenia 310,17 € ($322,27 - 310,17 = 12,10$ €). Žalovaný sa na pojednávaní aj v písomných podaniach bránil, že musel prijať aj poistenie úveru a to napriek tomu, že poistná zmluva mu nebola nikdy dodaná a pri strate zamestnania poistenie nemohol využiť. Okrem toho, čo súd uviedol vyššie, že dojednanie poistenia nebolo podmienkou uzatvorenia zmluvy, nakoľko žalovaný mohol poistenie aj odmietnuť, podmienky poistenia boli uvedené v zmluve, resp. v zmluvných podmienkach. Súd konštatuje, že žalovaný v konaní nepreukázal skutočnosť, že prišiel o zamestnanie a že o tom informoval žalobcu, čo v konaní tvrdil aj žalobca. Súd uvádza, že uzatvorenie poistného nebolo podmienkou pre uzatvorenie zmluvy, čo mal súd preukázané tiež zo Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere. Taktiež z tohto dokumentu vyplýva výška poistného 12,10 € (bod 3). Podmienky poistnej zmluvy sú súčasťou samotnej zmluvy o úvere, zmluvných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy a sú obsiahnuté aj v tomto dokumente, s ktorým sa žalovaný oboznámil, nakoľko je ním podpísaný.

47. Z vyššie uvedeného mal súd za preukázané, že do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom sa nezarátava poistné, nakoľko nebolo podmienkou pre uzatvorenie zmluvy (§ 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z.). Na pojednávaní dňa 22.4.2021 súd uznesením zamietol návrh žalovaného na predloženie poistnej zmluvy zo strany žalobcu.

48. Žalovaný v priebehu konania namietal platnosť uzatvorenej zmluvy a tiež vyplatenie finančných prostriedkov. Podľa názoru súdu bola zmluva uzatvorená platne, podpísaná bola oboma zmluvnými stranami, v konaní nebolo preukázané, aby žalovaný uzatváral zmluvu proti svojej vôli. Z dokladu predloženého žalobcom, výpis položky č. 79 VÚB, a.s. súd zistil, že finančné prostriedky vo výške 20.000,- € boli dňa 25.4.2014 (v deň uzatvorenia zmluvy) uhradené na číslo účtu v tvare IBAN: Y. XXXX XXXX XXXXXXXXXXXX, ktorý patrí žalovanému, nakoľko uvedené mal súd preukázané z uzatvorenej zmluvy, kde bol dohodnutý spôsob platby a účet žalovaného, ktorý sa zhoduje s týmto číslom účtu. K uvedenému súd uvádza, že samotný žalovaný platil poskytnutý úver v dohodnutej splátke vo výške 322,27 € mesačne. Súd vyhodnotil túto obranu za účelovú.

49. Ďalším argumentom žalovaného bola namietaná nesprávna priemerná RPMN. Podľa názoru súdu priemerná RPMN uvedená v uzatvorenej zmluve je uvedená správne vo výške 13,34 %. V čase uzatvorenia zmluvy 25.4.2014 ešte nebola zverejnená priemerná RPMN za I. kalendárny štvrťrok, nakoľko táto sa zverejňuje až v posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka (ust. § 2 vyhlášky č. 289/2010 Z.z., ktorá bola účinná v čase uzatvorenia zmluvy), ktorý v tomto prípade pripadol na stredu 30.4.2014. Veriteľ preto správne vychádzal zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľov za IV. štvrťrok 2013 so stavom ku dňu 31.12.2013 v kategórii ostatné spotrebiteľské úvery vo výške viac ako 6.500,- € so splatnosťou od 5 do 10 rokov. Aj v prípade, ak by bola v zmluve uvedená nesprávna priemerná hodnota RPMN, zákon nesankcionuje zmluvu, resp. poskytnutý úver bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Súdu tiež nie je zrejmé, akú štatistiku mal na mysli žalovaný, keď uviedol, že podľa štatistiky NBS bola priemerná RPMN 3,19 %. Súd sa preto zaoberal aj výškou odplaty, či nie je v rozpore s dobrými mravmi a dospel k záveru, že odplata je v súlade so zákonom. Priemerná úroková miera zverejnená Národnou bankou Slovenska v mesiaci 4/2014 pre spotrebiteľské úvery pre domácnosti nad 5 rokov činila 11,78 % ročne, preto v zmluvne dohodnutá odplata- úroková sadzba neprevyšuje ani dvojnásobok priemernej úrokovej miery (23,56%), preto ju súd považuje za súladnú s dobrými mravmi. Zmluva, resp. dohoda o úrokoch, preto nie je absolútne neplatná ako namietal žalovaný.

50. Súd sa zaoberal aj tým, či veriteľ s náležitou odbornou starostlivosťou skúmal bonitu klienta, teda či posudzoval schopnosť klienta splácať poskytnutý úver. Vychádzal pritom zo znenia ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, teda k 25.4.2014. Veriteľ skúmal rodinný stav: rozvedený, spôsob bývania: u rodičov/u detí, dosiahnuté vzdelanie: stredoškolské bez maturity, typ telefónnej služby: paušál, názov zamestnávateľa: Billa, s.r.o., pracovné zaradenie: zamestnanec, počet vyživovaných osôb: 0, zamestnaný: od 5/2006, zrážky zo mzdy: žiadne, priemerný mesačný príjem: 650,- €, dĺžka predchádzajúceho zamestnania (v rokoch): 8, úverová karta: áno, celková výška mesačných nákladov: 220,- €. Všetky tieto údaje boli uvedené v zmluve pod bodom II s názvom Údaje klienta o zamestnaní a finančnej situácii. Taktiež v zmluve je uvedený vlastník nehnuteľnosti J. F., ktorá vlastní nehnuteľnosť v podiele 1/1. Finančné prostriedky mali slúžiť na prestavbu bytového jadra na X. XXX/XX, X.. Ďalej k zmluve bola priložená fotokópia občianskeho preukazu žalovaného, výpis z účtu za obdobie 3/2014 a výplatné pásky za obdobie 1/2014, kde mu bola vyplatená mzda vo výške 567,11 € netto a 3/2014, kde bola vyplatená mzda vo výške 604,78 € netto.

51. Z vyššie uvedeného mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu skúmal bonitu klienta, zisťoval jeho mesačné príjmy, výdavky, údaje o zamestnaní, o rodinnej situácii tak, ako to predpokladá zákon. Námitka žalovaného, že nelustroval žalovaného v rôznych registroch neobstojí, nakoľko podľa znenia vtedy účinného zákona č. 129/2010 Z.z. mal veriteľ právo, nie povinnosť využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom (zákon o bankách). Pritom spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ani nebola bankou, ale nebankovým subjektom.

52. Z vykonaného dokazovania, po posúdení rozsiahlych námietok zo strany žalovaného, súd dospel k záveru, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 19.341,76 € tak, ako rozhodol vo výroku I rozsudku.

53. Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods. 2 Obč. zák.).

54. Podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka platnom od 01.02.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ďalej len „ECB“) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

55. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto ho súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania, ktorý bol vyčíslený v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to 5 % ročne, avšak nie zo sumy, ktorú požadoval žalobca 19.341,76 €, ale z čistej istiny 17.197,61 € od 30.1.2017 do zaplataenia tak, ako je uvedené vo výroku I tohto rozhodnutia. Súd nepriznal žalobcovi úroky z omeškania zo sumy 2.178,89 € za splátky č. 26-32, nakoľko tieto splátky obsahovali okrem istiny aj úroky a podľa názoru súdu, aj úroky zmluvné aj úroky z omeškania sú bez sporu podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom a preto nemožno žiadať úroky z omeškania z úrokov. Žalobca na výzvu súdu nešpecifikoval presne, čo tvorí istinu a čo úroky v žalovanej sume. Taktiež nepriznal úroky z omeškania z nákladov na vymáhanie pohľadávky 4,20 €, nakoľko aj náklady na vymáhanie pohľadávky sú príslušenstvom pohľadávky. Súd má za to, že úrok z omeškania možno priznať len z pohľadávky samotnej, nie z jej príslušenstva (rozhodnutie NS SR 6Obdo 4/94 zo dňa 13.11.1995), preto vo výroku II v prevyšujúcej časti, čo do úrokov z omeškania žalobu zamietol.

56. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu teda k 30.1.2017 bola 0,00 % a úrok z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyšší.

57. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

58. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

59. Podľa ust. § 263 ods. 1 CSP ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

60. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení vo výroku III na základe zásady úspechu. Úspešnému žalobcovi, aj napriek nepatrnému neúspechu, čo do úrokov z omeškania, priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalovanému. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice II.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).